

ВІДЕОЛЕКЦІЯ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ТА ВИКОРИСТАННЯ

© Буцак Галина, 2018

Застосування новітніх інформаційних технологій в поєднанні з активними методами навчання активізує пізнавальну діяльність студентів. Об'єктом нашого дослідження є одна з форм дистанційного навчання, а саме відеолекція, особливості її підготовки та використання в навчальному процесі. Виділено сильні і слабкі сторони цієї форми навчання; психологічні бар'єри з боку викладачів щодо використання відеолекцій в навчальному процесі.

Ключові слова: відеолекція, навчальна ціль, форма навчання.

The use of new information technologies and active learning methods, leads to cognitive activity of students. The object of our study is that modern form of learning as video lecture and especially its implementation in the educational process. The advantages and disadvantages of this form of education are distinguished. Why have to practice video lectures and video courses? What are the psychological barriers manifested on teachers regarding video lectures?

Key words: video lecture, purpose of learning, form of education.

Вступ

В умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій відбувається модернізація в педагогіці. Інформатизація освіти спрямована на використання сучасних інформаційних технологій, які орієнтовані на реалізацію психолого-педагогічних цілей навчання, розвитку та виховання студентів. Відповідно змінюються форми, методи, з'являються нові технології навчання. Це не дань моді – це необхідність відповідати викликам часу. Якщо університети і надалі орієнтуватимуться на традиційні форми та методи навчання, то виникне серйозна проблема у підготовці висококваліфікованих кадрів.

В епоху інформаційного суспільства одним з ключових завдань педагога – навчити студента вчитися і розвиватись в професійному полі з опорою на базові знання та навички. Це завдання можливо виконати, якщо активізувати студента, вивести його зі стану пасивного сприйняття інформації [1]. Застосування новітніх технологій, які ґрунтуються на активних методах навчання, веде до активізації пізнавальної діяльності студентів, підвищення мотивації й емоційності навчання, підвищує ефективність формування професійних умінь та навичок [1].

Об'єктом нашого дослідження є така сучасна форма дистанційного навчання, як відеолекція. Завдання дослідження – з'ясувати психолого-педагогічні особливості підготовки, використання відеолекцій та труднощі, з якими стикається викладач під час її підготовки.

Розроблення відеолекції вимагає додаткової підготовки викладача. Оптимальне, доцільне використання інформаційних технологій лектором у процесі теоретичного пояснення передбачає вищий рівень педагогічної майстерності. По-перше: викладач повинен знати можливості тієї чи іншої комп'ютерної програми чи ресурсу, вміти їх використовувати. По-друге: інформаційні технології – це тільки інструментарій, який потрібно вдало підібрати для розкриття змісту лекції, реалізації навчальних цілей з цієї теми. Викладач повинен так розробити тему, щоб у процесі навчання студент розумів, що він вчить, для чого він вчить і що в результаті він повинен знати і вміти.

У сучасних умовах викладач вишу, який володіє знаннями і вміннями в галузі ІКТ, а також навчається використовувати інформаційні технології в навчальному процесі, включає їх в загальний педагогічний процес, щоб якнайкраще передати студентам свої власні знання і досвід. Відеолекція передбачає використання широких можливостей обробки, зберігання та передавання відео- та аудіоінформації і при цьому ведеться систематична, послідовна робота над дидактичною і методичною складовими портфоліо викладача. Підготовка відеолекції – це втілення результатів комплексного опанування викладачами педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Відеолекція як форма дистанційного навчання

Відеолекція – це добре підготовлений, продуманий аудіо-/відеовиклад навчального матеріалу, який записано на фізичному носії.

Структура відеолекції визначається тим, який вид лекції обрав викладач. Можуть бути такі види лекцій, як проблемна лекція, лекція-візуалізація, кіно(відео)лекція. Спільним для них є те, що вони максимально забезпечують перетворення усної інформації на візуальну форму за допомогою технічних засобів навчання – в основу такого перетворення покладено принципи наочності, науковості, доступності. При цьому можна досягти високої активізації пізнавальної активності студентів. Таке викладання поглиблює розуміння теми, спонукає до розвитку критичного мислення, привчає студентів сприймати матеріал за допомогою різних знакових систем.

Перевагою *проблемної лекції* є те, що вона дає змогу досягти трьох основних дидактичних цілей:

1. Засвоєння студентами теоретичних знань;
2. Розвиток теоретичного мислення;
3. Формування пізнавального інтересу до змісту навчальної дисципліни та професійної мотивації майбутнього спеціаліста.

Лекція-візуалізація найефективніша під час викладання узагальнюючих та абстрактних тем, які важко сприймаються в традиційних формах, а також на початку навчання – для підвищення зацікавленості студентів даною дисципліною.

Кіно(відео)лекція дає можливість активно використовувати крім слухового аналізатора ще й зоровий, спиратися на образно-просторове мислення. Викладач у цьому випадку виступає в ролі коментатора.

Якщо порівняти електронний/паперовий варіанти лекції, аудиторну лекцію (пояснення викладача, що є основним джерелом інформації) і відеолекцію з демонстрацією прикладів застосування того чи іншого положення, дискусійних моментів у темі, динамічного вирішення конкретного завдання, то ефективність сприйняття навчального матеріалу студентами відповідно в кожній із перелічених ситуацій є на рівні: 9 % – тільки читаємо, 17 % – тільки чуємо і трохи пишемо, 55–65 % – бачимо, чуємо і записуємо – при цьому з'являється можливість у викладача передати своє емоційне ставлення, активізується пізнавальна сфера студента.

Такий високий показник ефективності сприйняття можливий за умови, що запис відеолекції зроблено професійно, а сама лекція є добре продумана.

Підготовка відеолекції: методологічні та методичні основи

Підготовка відеолекції – це втілення результатів комплексного опанування викладачами інноваційних педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій. Для успішної підготовки відеолекції нами вироблено такий алгоритм:

- 1) формулювання теми (заголовок яскравий, мотивуючий, такий, що зацікавить);
- 2) розроблення сценарію (алгоритм подання матеріалу залежно від виду лекції: що, коли, як?);
- 3) підготовка тексту лекції (речення короткі, чітко сформульовані ключові позиції, без слів з професійного жаргону);
- 4) презентація (наочність, підказка, демонстрація);

- 5) зворотний зв'язок (риторичні запитання і відповіді на них; імітація навчального діалогу, запитання, які будуть обговорюватись на форумі, завдання на очне заняття);
- 6) підтримання уваги (пауза перед чимось дуже важливим, інтонаційне чи візуальне виділення чогось дуже важливого за допомогою прийомів риторики);
- 7) монтаж запису (важливо подивитись, що вийшло);
- 8) корекція запису (обов'язково);
- 9) розміщення на сайті.

У процесі підготовки викладачів до проведення відеолекцій ми зустрілись з таким стереотипом, що відеолекція – це звичайна аудиторна лекція, яку записано за допомогою відеокамери. Чи можна вважати, що формула “Традиційна лекція+відеотехнології==>Відеолекція”, відображає особливість підготовки і проведення відеолекції? Педагоги-новатори вважають цю формулу хибною, оскільки при підготовці відеолекції змінюються способи пояснення матеріалу, вимоги до тривалості і структури лекції. Ми відходимо від класичних 45 хвилин, оскільки відомо, що найкраще сприймаються відеофрагменти по 12–5 хвилин. Щодо відеотехнологій, то їх ефективне застосування в навчальному процесі підпорядковується дидактичним цілям заняття. Важливо, щоб студент розумів, “що вчу”, “для чого вчу” і “що буду вміти”. Отже, суттєвою рисою підготовки відеолекцій, дидактичних матеріалів для дистанційного навчання є процес цілеутворення.

Конкретизація цілей структурує підготовку викладача до лекції і забезпечує ефективніше навчання студента. Навчальна ціль повинна бути зрозумілою, тоді вона може бути реалізована викладачем і досягнута студентом. Чітке формулювання цілей, що виражені через результати спільної діяльності викладача і студента, має надійно та об'єктивно оцінюватися [10, с. 4].

Американський вчений Б. Блум був автором однієї з перших схем педагогічних цілей [12].

Він окреслив шість рівнів освітніх цілей, які використовують освітяни для визначення розвитку в студентів навичок мислення високого рівня (аналіз, синтез, оцінювання). Підхід Б. Блума отримав підтримку і розвиток в освітянському середовищі. Таксономії педагогічних цілей продовжують розробляти. Сьогодні створено кілька варіантів когнітивної, афективної, психомоторної (операційно-діяльнісної) таксономій. Оскільки йдеться про підготовку дидактичного матеріалу до відеолекції, охарактеризуємо когнітивну і афективну області діяльності та відповідні цілі, які вони охоплюють.

1. Когнітивна область. Сюди входять цілі від запам'ятовування, відтворення вивченого матеріалу до вирішення проблем, під час якого необхідно переосмислювати наявні знання, будувати їх нові сполучення з попередньо вивченими ідеями, методами, способами дій, зокрема створення чогось нового. До пізнавальної сфери належать більшість цілей навчання, які висуваються в стандартах, навчальних програмах, підручниках, у щоденній практиці фахівців.

2. Афективна, або емоційно-ціннісна область. Це та царина, де цілі спрямовані на формування емоційно-особистісного відношення до явищ навколишнього світу, починаючи від простого сприйняття, цікавості до засвоєння ціннісних орієнтацій та відношень, їх активного прояву. До цієї сфери належать такі цілі: формування інтересів і схильностей, переживання тих чи інших почуттів, формування відношень, усвідомлення та прояв їх у діяльності.

Щоб в процесі навчання досягати вищих навчальних цілей за Б. Блумом, викладачі повинні під час лекції:

- шукати та формулювати деякі суперечності, які необхідно вирішити;
- встановлювати спільне та відмінне в об'єктах, предметах, явищах, процесах, що стосується проблеми;
- встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між об'єктами, предметами, явищами;
- обґрунтовувати, доводити відповідний вибір та рішення;
- підтверджувати приклади із власного досвіду існуючими теоретичними закономірностями;
- виявляти переваги чи недоліки того чи іншого рішення.

Під час планування і підготовки відеолекцій чи серії відеофрагментів вибирати теми з робочого навчального плану дисципліни.

Аналіз досвіду впровадження в університетах цієї форми навчання дав змогу виділити такі її переваги:

- розповідь викладача, яка доповнюється демонстрацією матеріалу (потрібними таблицями, схемами, рисунками, демонстрацією технологічного процесу), є більш зрозумілою;
- таке пояснення матеріалу розвиває наочно-образне мислення у студента;
- за допомогою відео можна передати емоційне відношення викладача до теми/проблеми на відміну від підручників чи електронного лекційного матеріалу;
- розширення навчального кейсу викладача з цієї дисципліни;
- за умови добре підготовленої відеолекції спостерігається покращення якості викладання;
- підготовка і запис відеолекцій дає можливість проявити риси, що притаманні творчим особистостям: сміливість, креативність, бажання розвиватись, динамічність у способах передавання наукового та професійного досвіду [12].

Навички викладача

У разі планування, розроблення та створення відеолекції однією із структурних складових є мультимедійна PowerPoint-презентація. У зв'язку з цим важливими є вміння відбирати найяскравіші, переконливі факти для демонстрування думок, ідей, що сприяють розвитку критичного мислення студента; навички стисло, чітко, зручно для ефективної інтерпретації подавати результати досліджень за допомогою вдало підібраних діаграм і графіків. Особливу увагу звертають на розвиток навичок коротко формулювати свою думку, структурувати доповідь, використовувати різні мультимедійні засоби і можливості (зображення, звукозаписи, відеофільми, гіперпосилання на інші веб-сайти або файли) для ілюстрування ідеї, гіпотези, висновків.

Рівень підготовки відеолекції визначається такими критеріями якості:

1. Культура мови
2. Структурованість подачі матеріалу
3. Наголос на наочність
4. Різноманітні способи підтримання уваги
5. Темп заняття
6. Контакт з аудиторією

Серед них можна виділити три найважливіші: культура мови, структурованість подачі матеріалу, наголос на наочність. При підготовці відеолекцій, особливо на початках, варто на них орієнтуватись.

Навчальна діяльність викладача та учінсва діяльність студента

Психологічні механізми навчання, які запропоновано в концепції Ю.І. Машбиця, доволі специфічно функціонують у дистанційному навчанні. Щоб цю специфіку враховувати, потрібно знати сутність та особливості цих механізмів.

Проаналізувати психологічні механізми навчання дозволяє підхід до декомпозиції навчання до системи діяльностей: учінневої і навчальної. За Ю. І. Машбицем, механізми навчання описують взаємодію викладача та студента на рівні здійснюваних ними діяльностей, при цьому ця взаємодія тлумачиться як управління. Три провідні механізми навчання, а саме: зворотний зв'язок, довизначення учінневої задачі, а також динамічний розподіл функцій управління учінневою діяльністю між студентом і викладачем [6, 7].

Першим з психологічних механізмів навчання найчастіше аналізують механізм зворотного зв'язку. Принципове значення зворотного зв'язку в проектуванні навчання у віртуальному навчальному середовищі визначається тим, що сприйняття та, відповідно, реагування на події в навчальній системі розірване у часі і просторі.

Психологічний механізм довизначення учіннєвої задачі відбиває особливості внутрішньої детермінації діяльності, зумовлені особистісним смыслом студента. Студент не тільки опредмечує поставлену ззовні задачу, але й осмислює власну учіннєву діяльність. “Довизначену задачу можна уявити як проєкцію актуалізованих у даний момент у суб’єкта цілей-мотивів, а також інтелектуальних надбань (здібностей і здатностей, знань і умінь, суб’єктивного світу загалом) на поставлену ззовні задачу” [7, с. 7]. Отже, студент завжди залишається суб’єктом учіннєвої діяльності, а при дистанційному навчання роль суб’єктивної активності студента не можна недооцінювати.

Особливим випадком довизначення учіннєвої задачі є її перевизначення. Воно відбувається тоді, коли студент повністю змінює задачу, яку поставив викладач, і розв’язує іншу [7]. Отже, проєктування навчання має бути спрямовано на використання не тільки механізму довизначення учіннєвих задач, явища самостійного розширення задачного простору і предметного змісту, але й навіть на перевизначення задач відповідно до власних особистісних смислів, віддалених цілей, і не тільки навчальних, а також життєвих, особистісних тощо.

Третім психологічним механізмом навчання, за Ю. І. Машбицем, є механізм динамічного розподілу функцій між студентом і викладачем. Цей механізм полягає в оволодінні студентами функціями управління своєю діяльністю і забезпечує смисловий перехід від учіннєвої діяльності, яка здійснюється в рамках навчальної, до самонавчання. Отже, це дає розуміння самостійності учіннєвої діяльності не як її статичної, постійної, а як динамічної характеристики. Розвиток самостійності учіннєвої діяльності забезпечує перехід від розвитку в умовах зовнішнього управління до саморозвитку, самостійно спроектованого суб’єктом.

У дистанційному навчанні, в якому студент постійно володіє майже усіма зовнішніми важелями управління, а викладачеві залишаються малопомітні внутрішні важелі, розгляд самостійності студента як його динамічної характеристики набуває особливого значення.

Найбільш вдалим результатом спільної дії механізмів навчання може бути усвідомлення студентом, що основним продуктом його навчання є не набуття або навіть не засвоєння знань, а їх перетворення на засоби діяльності, засоби розв’язування задач [8]. Отже, психологічні механізми працюють на розвивальний характер навчання, тісно взаємодіючи з цілеспрямованим, необерненим та закономірним процесом змін суб’єкта-студента [4, 5].

Психологічні бар’єри викладачів щодо відеолекцій

Підготовка відеолекцій/відеофрагментів вимагає суттєвих змін від викладача у підходах, фаховості, в навичках користування сучасним інформаційними технологіями. Тому при переорієнтації викладачів на підготовку відеолекцій виникають психологічні бар’єри. Ось деякі з них:

1. Викладачі запитують: для чого готувати відеолекцію, якщо є паперовий чи електронний варіант (конспект лекцій)?

Контраргументи: матеріал сприймається набагато краще. Якщо порівняти враження від електронної версії лекції (e-reader) і відеолекції (можна побачити викладача, відчуті логіку викладу, виділення проблемних моментів і почути пояснення на прикладах);

- професійно зроблена презентація з озвучкою (коментарями) викладача набагато краще сприймається, ніж розділ підручника;
- текст лекції – строга, наукова мова, часом доволі складна для “непідготовленого” слухача, мова відеолекції – більш жива, простіша, виклад доступніший для сприйняття; можна у чаті поспілкуватися з викладачем щодо дискусійних питань.

2. Складно перейти від підготовки лекцій тривалістю 1,5 години (90 хвилин) до відеолекцій/відеофрагментів.

Йдеться про подолання стереотипів щодо викладу матеріалу. Відеофрагменти тривалістю 15–20 хвилин краще сприймаються, оскільки спрямовані на реалізацію конкретних навчальних цілей. Для студентів така форма пояснення є більш прийнятною з погляду концентрації уваги, а також розуміння того, “що вчу і для чого вчу”. При цьому студент також може зупинити перегляд

відеолекції, відпочити, декілька разів повторити перегляд, може це зробити у зручний для себе період доби (багато студентів працюють, і це для них важливо).

3. Щоб зайвий раз не “заморочуватись”, викладачі йдуть шляхом найменшого опору і роблять відеозапис під час звичайної лекції в аудиторії.

Під час відеоперегляду такої лекції студент відволікається на невдалий інтер’єр, різні сторонні предмети; часто йому погано видно, що пише викладач на дошці, він переважно бачить спину викладача.

4. Доволі складно записувати лекцію, коли не бачиш реакції студентів, немає взаємодії з аудиторією.

Допомагає в цій ситуації, якщо запросити 1–2 студентів, аспірантів, колег, які будуть присутні під час запису лекції.

5. Чому не можна використати навчальний фільм замість відеолекції?

Доцільно використовувати фрагменти, які ілюструють важливі тези навчання, – це підвищує ефективність сприйняття. Але фрагменти і фільми повинні бути сучасні, забезпечувати основні дидактичні цілі.

6. Часто викладачі зауважують, що дисципліна дуже специфічна, її складно подати у вигляді відеолекції.

Викладач може використовувати наочність (макети, карти, таблиці), анімацію (робота двигуна), покроковий розв’язок задач, відеодемонстрацію інструкції роботи в програмі. Тобто, що більше специфічна дисципліна, то більш специфічні інформаційні технології можна застосувати для пояснення, при цьому виробити навички роботи з ними і проявити творчість. Тому викладач повинен працювати на розвиток як професійної, так і інформаційно-комунікативної компетентностей, щоб мати можливість використати доступні та доцільні інформаційні технології.

7. Викладачі вважають, що варто записувати тільки ті теми лекцій, які виносяться на іспит, які передбачено навчальною програмою.

Рекомендують також записувати: вступні лекції, підсумкові (узагальнювальні) лекції, для поглиблення інтересу до предмета – не вирішені проблеми, цікаві факти, нові погляди, різні підходи до вирішення проблеми, дискусії щодо проблеми, історію розвитку, історію відкриття хімічного елемента, лекцію видатного вченого.

8. В університеті часто складно отримати доступ до технічного ресурсу, щоб зробити якісний запис відеолекцій.

Можливості працювати з відеопрезентаціями точно є. Щодо запису відеолекцій за допомогою спеціального програмного забезпечення, то інструментарій поступово розширюється, особливості його застосування можна опанувати на спеціально організованих заняттях.

9. На яких заняттях найдоцільніше використовувати відеолекцію?

Не тільки лекції можуть бути відео, а також консультації, практикуми. Так, підготовлена відеоконсультація дає змогу відповісти на типові запитання, які виникають у студентів під час написання курсових, дипломних робіт, підготовки звіту з практики. Така форма консультації економить час і викладача, і студентів.

Висновок

Підготовка відеолекції – це складний, трудомісткий, але творчий процес. Щоби доступно і цікаво передати знання, досвід з цієї теми студентам, викладач змушений застосовувати інформаційні технології.

У дистанційному навчанні, в якому студент постійно володіє майже усіма зовнішніми важелями управління, а викладачеві залишаються малопомітні внутрішні важелі, розгляд самостійності студента як динамічної характеристики набуває особливого значення.

Результатом спільної дії механізмів навчання є усвідомлення студентом цілей свого навчання. В добре спроектованому віртуальному навчальному середовищі мотивований студент буде самонавчатись і розвиватись.

Добре підготовлена відеолекція – це одна з ефективних форм дистанційного навчання в умовах інформаційного суспільства. Такий рівень майстерності викладача формується поступово за добре налагодженого технічного і методичного супроводу в університеті. Описані психологічні

бар'єри викладачів щодо впровадження відеолекцій в практику викладання будуть зменшуватись і зникнуть, якщо така форма навчання стане нормою педагогічної практики.

Література

1. Коваленко А. Б. Особливості застосування методів активного навчання при підготовці до професійної діяльності // *Наука і освіта: Науково-практичний журнал Південного наукового центру АПН України*. 2009. № 5. С. 77–81.
2. Белоножкин Ю. *Практические основы создания видеолекций*. Режим доступу до ресурсу: https://www.youtube.com/watch?v=JsudL_OZ_u8.
3. Белоножкин Ю. *Практика дистанционного обучения: иллюзии и реальность*. Режим доступу до ресурсу: <https://www.youtube.com/watch?v=fltB4QYknqk>
4. Костюк Г. С. *Принцип развития в психологии // Методологические и теоретические проблемы психологии*. М.: Наука, 1969. С. 118–152.
5. Максименко С. Д. *Генеза здійснення особистості*. – К.: ТОВ “КММ”, 2006. 240 с.
6. Машибиць Ю. І. *Психологічні механізми навчання: теоретико-методологічні засади // Теорія і технологія проектування навчальних систем: Зб. наук. праць*. – К., 2001. – Вип. 2. – С. 3–15.
7. Машибиць Ю. І. *Психологічний механізм довізначення учбової задачі: сутність і евристичний потенціал // Теорія і технологія проектування навчальних систем: Зб. наук. праць*. – К., 2002. Вип. 3. С. 3–17.
8. Смутьсон М. Л. *Психологія розвитку інтелекту: монографія*. – К.: Нора-Друк, 2003. – 298 с.
9. Феценко А. *Интерактивность как фактор мотивации обучения: возможности СДО Moodle*. Режим доступу до ресурсу: <https://www.youtube.com/watch?v=АНХtF371uHw>
10. Чупрасова В. И. *Современные технологии в образовании*. – Владивосток: Дальневосточный государственный университет, 2000. – 53 с.
11. Шляева А. М. *Технологии подготовки видеолекции*. Режим доступу до ресурсу: <https://www.youtube.com/watch?v=VycrTMICxvQ>
12. *A Taxonomy for Learning, Teaching and Assessment: A revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives // Educational Technology*, 2003. Vol. 22, No. 10

Halyna Bushchak

Lviv Polytechnic National University

VIDEO LECTURE: PSYCHOLOGICAL, PEDAGOGICAL FEATURES OF PREPARATION AND USE

© Bushchak Halyna, 2018

Introduction

In an area of the information society, one of the key tasks of a teacher is to learn a student to study in a professional field based on basic knowledge and skills. One of the way to intensify cognitive activity of students is the latest pedagogical technologies based on modern information technologies.

The modern form of distance learning is the video lecture. The teacher uses a wide range of processing, storage and transmission of video and audio information during the video lecture or a series of video clips preparation. At the same time, there is a systematically work on the didactic and methodological component of the portfolio.

The teacher can prepare an interesting video lecture if he combines both the latest pedagogical and information and communication technologies in his pedagogical practice.

Video lecture as a form of distance learning

Video lecture is a well-prepared, thought-out audio-video presentation of educational material that is recorded on a physical medium. The structure of the video lecture is determined by the type of lecture. Video lecture can be as problem lecture, lecture-visualization, cinema (video) lecture. The high rate of perception of the video lecture is possible if its recording is done qualitatively and professionally, and the lecture is prepared by a certain algorithm.

Video lectures preparation: methodological and methodological approaches

The teacher focuses on a certain sequence of actions during the video lectures preparation process. We believe that the simple combination of “Traditional lecture + video technology” will not be “video lectures.” Such approach is incorrect.

Effective use of video technologies should be subject to the didactic purposes of the lesson. Clearly defined training purposes can structure teacher training for lectures and facilitate more effective student learning. Teachers should use methodological techniques that are aimed at developing analysis, synthesis and evaluation in the perception of student information. The quality video collection has a number of advantages that are described in the article.

Educational activity of the teacher and learning activity of the student

Psychological learning mechanisms, which were proposed in the concept of Ephim Mashbitsa, function specifically in distance learning.

To take this specificity into account the essence of these mechanisms you need to know. Learning mechanisms describe the interaction of a teacher and a student at the level of their activities, while this interaction is interpreted as management. The growth of autonomy of student activity provides a transition from development in the conditions of external management to self-development, which is already independently projected by the subject.

Teachers psychological barriers regarding to video lectures

Preparation of video lectures / video clips requires significant changes from the teacher in the approaches, professionalism, skills in the use of modern information technology. Therefore there is the psychological barriers, in the reorientation of teachers to prepare video lectures.

Conclusions

Preparing a video lecture is a complex, time-consuming, but creative process. In this case, the teacher uses information technology, in order the explanation to be understood, accessible and interesting on this topic. A well-prepared video collection is one of the most effective forms of distance learning in the information society. Such level of mastery of a teacher is formed gradually, if the technical and methodological support is set up at the university.

References

1. A. B. Kovalenko *Peculiarities of the use of active learning methods in preparation for professional activity // Science and Education: Scientific and practical journal of the Southern Scientific Center APS of Ukraine*. 2009. No. 5. P. 77–81.
2. Yu. Byelonozhkin “Practical bases for creating video lectures”, available at: https://www.youtube.com/watch?v=JsudL_OZ_u8.
3. Yu. Byelonozhkin “Distance Learning Practice: Illusion and Reality”, available at: <https://www.youtube.com/watch?v=fltB4QYknqk>.
4. G.S. Kostyuk “The principle of development in psychology // Methodological and theoretical problems of psychology”. M.: Science, 1969. P. 118–152.
5. S. D. Maksymenko “Genesis of personality”. K.: LTD “KMM”, 2006. 240 p.
6. Yu. I. Mashbitsa “Psychological mechanisms of learning: theoretical and methodological principles // Theory and Technology of Designing Educational Systems: Coll. science works”. K., 2001. # 2. P. 3–15.
7. Yu. I. Mashbitsa “Psychological mechanism for determining the educational task: the essence and heuristic potential // Theory and Technology of Designing Educational Systems: Coll. science works”. K., 2002. # 3. P. 3–17.
8. M. L. Smulson “Psychology of the development of intelligence: monograph”. K.: Nora-Print, 2003. 298 p.
9. A. Feshchenko “Interactivity as a Learning Motivation Factor: opportunities Moodle’s Virtual Learning Environments”, available at: <https://www.youtube.com/watch?v=AHXtF371uHw>.
10. V.I. Chuprasova “Modern technology in education”, Vladivostok: Dalnovostochnyj State University, 2000. 53 p.
11. A. M. Shilyayeva “Technologies of video lecture preparation”, available at: <https://www.youtube.com/watch?v=VycrTMICxvQ>.
12. A Taxonomy for Learning, Teaching and Assessment: A revision of Bloom’s Taxonomy of Educational Objectives // Educational Technology, 2003. Vol. 22, No. 10.